

1. AZ EMBER

(1Móz.1:26-27) *“És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszómászó mindenféle állatokon. Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonyyá teremté őket.”*

a) Isten dicsőségére teremtve

Isten nem azért teremtette az embert, mert magányos volt és hiányzott volna valami még az életéből, vagy akár szüksége lett volna valamire, ami Őt dicséri vagy dicsőséget szerez neki. Mégis úgy döntött Isten, hogy megteremt bennünket, és mivel így döntött, mi és az egész teremtett világ Őt dicsérjük és dicsőséget szerzünk neki.

(Ésa.43:7) *„Mindent, aki csak az én nevemről neveztetik, akit dicsőségemre teremtettem, akit alkottam és készítettem!”*

Isten mindent, ami csak létezik, az Ő dicsőségére teremtett, ami azt jelenti, hogy mi is az Ő dicsőségére lettünk teremtve és az Ő dicsőségére is vagyunk. Ha viszont csak ennyit mondana az Ige rólunk, hogy mi Isten dicsőségére lettünk teremtve, akkor az még nem sokban különböztetne meg minket a teremtett világ többi részétől, hiszen a **Zsolt.19:2** is azt mondja, hogy: *„Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.”* Ha ehhez hozzávesszük azt a felismerést, hogy Isten nem azért teremtett minket, mert bármire is szüksége lett volna, akkor akár arra a következtetésre is juthatnánk, hogy az életünknek és a létezésünknek semmi jelentősége nincs – ez azonban nem így van, ugyanis Isten mégis megteremtett minket, méghozzá a saját dicsőségére – mi mindannyian Istennek szerzünk dicsőséget azzal, hogy vagyunk, létezők, élünk, ami igen nagy jelentőséget tulajdonít nekünk!

b) Isten képére teremtve

Amellett, hogy Isten dicsőségére lettünk teremtve, Isten az Ő saját képére és hasonlatosságára teremtett minket (**1Mózes 1:27**). Ezzel még nagyobb értéket tulajdonított nekünk Isten. Amikor azt mondja a Biblia, hogy Isten az embert az Ő *„képére”* teremtette, akkor azt a héber szót használja, hogy *„tselem”* – birodalmak uralkodóinak képe/szobra, ami az uralkodó teljes uralmát fejezi ki a birodalom egész területén.

A *„kép” (tselem)* és *„hasonlatosság” (demuth)* legegyszerűbben azt fejezi ki, hogy *„olyan, mint.”* Amikor tehát azt mondja Isten, hogy *„teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra”*, akkor ezzel tulajdonképpen azt mondta, hogy *teremtsünk embert, aki olyan, mint mi és képviselni tud minket a földön.*

(Zsolt.8:4-5) *„Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél...”*

(1Móz.5:3) *„Élt vala pedig Ádám száz harminc esztendő, és nemze fiat az ő képére (tselem) és hasonlatosságára (demuth) és nevezé annak nevét Séthnek.”*

Séth nem volt azonos Ádámval, de *„olyan volt, mint”* Ádám. A fia *„olyan, mint”* az apja. Ez ismét kifejezi azt az igazságot, hogy az ember, aki Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve, *„olyan, mint”* Isten – mint a fiú az apja után (fiúság).

A **Kol.1:15** azt mondja, hogy Jézus „a láthatatlan Isten látható képe”. Az ember tehát arra lett teremtve, hogy olyan legyen, mint Jézus, az Isten Fia:

(Róm.8:29) *“Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsősülött sok atyafi között.”*

c) Uralkodásra teremtve

(1Móz.1:28) *„És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá (kabash); és uralkodjatok (radah)a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.”*

(Zsolt.8:6-10) *„Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél; Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is; Az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami a tenger ösvényein jár. Mi Urunk Istenünk, mily felséges a te neved az egész földön!”*

Isten azt akarta, hogy az ember Vele együtt, fiakként uralkodjon mennyen és földön. Isten nemcsak szobrot készített az emberből, hanem megosztotta vele hatalmát és uralmát – még nagyobb érték az ember!

d) Közösségre/kapcsolatra teremtve

(1Móz.2:7) *„És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekké.”*

Isten az Ő Szellemét adta az emberbe, így lett az ember egy sárkupacból élő lélekké. Az az élet, ami Istenben van, most már az emberben van. Isten a saját életéből, Magából egy részt adott az embernek – még nagyobb érték az ember!

Mivel Isten Szellem **(Ján.4:24)**, egy porból készült szoborral nem tud közösségben és kapcsolatban lenni, de szellemet helyezett el az emberbe, ami által létrejöhet ez a közösség/kapcsolat. Isten tehát azzal a képességgel teremtette meg az embert, hogy Vele járassunk, megismerhessük Őt és képesek legyünk szeretni Őt. Nem magunkért vagyunk itt, hanem Istenért. Ő Magának teremtett minket, az Ő öröme és dicsőségére.

(Ézs.62:5) *„Mert mint elveszi a legény a szűzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni.”*

(Sof.3:17) *„Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.”*

2. SÁTÁN

Isten nagyon sok csodálatos dolgot teremtett, mielőtt megteremtette volna a ma látható világot. Ezek között voltak az angyalok – szellemi lények, akiknek az a küldetésük, hogy betöltsék Isten akaratát. Az angyalok állandóan és folyamatosan Őt imádják és szolgálják. **(Zsolt.103:19-21; Jel.5:11-14)**

a) Egy bukott angyal

Lucifer, az egyik hatalmas vezérangyal büszkeséggel telt meg és fellázadt Isten ellen. Jézus hatalmát és pozícióját akarta magának, hogy a mennyei trónon ülve uralhassa az egész teremtett világot. Őt nem hitette el senki. Ő tökéletes szellemi lény volt, és mivel színről színre látta Istent, a lázadása örökre végzetes volt, ellentétben az ember bukásával, ami becsapás következménye volt.

Amikor Lucifer fellázadt, Isten kivetette őt a mennyből. Ezzel egyidőben, az angyalok egyharmada csatlakozott a lázadáshoz, így Luciferrel együtt ki lettek vetve.

2

Olvasd el a következő Igeszakaszokat (Ésa.14:12-15) vö. (Ez.28:13-19)

(Jel.12:4, 9) „4. És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és állá az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye. 9. És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhiteti, vetteték a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének.”

b) A sötétség fejedelme

Amikor Lucifer elbukott, elveszítette a dicsőségét, gonosszá vált és megtelt sötétséggel. Ő az Ördög, vagy Sátán, Isten esküdt ellensége és az ember gyűlölője. A lázadás Sátáni tulajdonság. Benne született meg, tehát minden fajta lázadás mögött ő van. A vele együtt elbukott angyalok gonosz szellemekké váltak és Sátán az ő urukká vált a sötétség országában.

(Ef.6:12) „Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak.”

(Kol.1:13) „Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába;”

Az Ördög nem tudta Isten Trónját bevenni a mennyben, viszont sikerült neki a föld feletti hatalmat elorozni azáltal, hogy becsapta az embert, hogy bűnt kövessen el. A következőIgéből világosan látszik, mit tett az ördög a helyel, ahol élünk. **(1Jn.5:19)** „Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel.”

3. AZ EMBER BUKÁSA

Isten az egész föld felett hatalmat adott az embernek és Éden gyönyörű kertjébe helyezte, hogy gondozza azt Isten tekintélye alatt. Ehhez viszont a Teremtőnek való engedelmisségben kellett maradnia.

A kert közepén két fát helyezett el Isten: az Élet Fáját, amely Isten Életét és Tekintélyét képviselte, valamint a Jó és Gonosz Tudásának Fáját, amely Sátán életét és tekintélyét képviselte. **(1 Móz.2:9)**. Ezt parancsolta az embernek: “A kert minden fájáról szabadon ehetsz, de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.” **(1 Móz.2:16-17)**

Sátán tisztában volt vele, hogy ha sikerül becsapnia az embert, hogy vétkezzen Isten ellen, azzal elbitorolhatja a föld feletti hatalmat az embertől!

a) Bűn, Istennek való engedetlenség

A bűn elsősorban az Istennek való engedetlenség, az Ő parancsolatainak megszegése.

(Róm.5:19) “Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek.”

(1Jn.3:4) “Valaki a bűnt cselekszi, az a törvénytelenéget is cselekszi; a bűn pedig a törvénytelenég.”

Amikor Ádám és Éva bűnbe estek, kimozdultak az Istennek való alárendeltség és engedelmisség jogos pozíciójából, s így elveszítették jogukat és hozzáférésüket az Élet Fájához! Isten ezért kiűzte őket az Éden kertből. **(1Móz.3:22-24)** A bűn miatt az ember bűnössé vált, így az Isten haragja van rajta.

(Kol.3:6) „Melyek miatt jó az Isten haragja az engedetlenség fiaira;”

b) Bűn, engedni az ördögnek

Sátán becsapta Évát, hogy elhiggye, valami csodálatos dolgot fog megnyerni azzal, ha a tiltott gyümölcsből eszik. Amikor ő és a férje ettek a gyümölcsből, tulajdonképpen az ördög tekintélyének rendelték alá magukat azzal, hogy az ő szavai szerint cselekedtek. Attól a pillanattól kezdve az ő szelleme szállta meg őket és az ő rabszolgáivá váltak! **(Ef.2:1-3)** Az embert a bűn uralja, s annak gyümölcsét aratja le: a halált. **(Róm.6:16)**

4. A BŰNBEESÉS KÖVETKEZMÉNYEI

(Rom.5:12) *“Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.”*

Azáltal, hogy az ember elkövette azt az egy bűnt, elveszítette a dicsőségét, az Isten képét, és a Teremtés feletti uralmát. Ezért Sátán meg tudta fosztani Ádámot és Évát trónjától. Így elkezdte a halál és a sötétség uralmát gyakorolni a világ felett.

(Zsid.2:14-15) *„Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életökben rabok valának.”*

Ennek szörnyű következményei nyilvánvalóak:

a) Az emberben

Az ember igazi természete – szíve – gonosz lett! **(Mk.7:21-23)** *”Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaságok, lopások, gyilkosságok, házasságtörések, kapzsiságok, gonoszságok; valamint csalás, kicsapongás, irigység, istenkáromlás, gőg, esztelenség. Ezek a gonoszságok mind belülről jönnek; s ezek teszik tisztátalanná az embert.”*

Az ember szellemileg halott és el van választva Istentől: **(Ef.2:1)** *“halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt”*, **(Ef.4:18)** *“Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől”* Lehetetlenné vált az ember számára, hogy újra kapcsolatba lépjen Istennel, hacsak nem az újjászületés által! A legsörnyűbb dolog, ami a emberrel történhetett, hogy elszakadt Istentől, az Ő szerető Atyjától, és Sátán lett az atyja. **(Ján.8:44)** Elszakadt az életet adó köldökszinor Isten és embere között, amin keresztül Isten szellemet és életet adott az embernek, és egy új köldökszinor jött létre Sátán és Ember között, ami a halál és a gonosz világ szellemével táplálja az embert. (1. Melléklet)

b) A Teremtésben

Az ember bukása átkot hozott a teremtett világra **(1Móz.3:17-19)**. Pontosán ezért van olyan sok szenvedés a világban: szegénység, betegség és halál. A bűn egy pusztító erő, amely rombolja Isten gyönyörű teremtését! **(Róm.8:20-22)** *„Mert a teremtett világ hiábavalóság alá vettetett, nem önként, hanem azért, aki az alá vetette. Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászodik és nyög mind idáig.”*

Istennél már kész volt a megváltás terve, hogy megmentse az embert a Sátán hatalma alól, és hogy helyreállítsa őt eredeti terve szerint az Ő fiaivá, akik részesei az Ő Trónjának – saját Fiát fogja elküldeni, hogy megváltsa az emberiséget: **(1Kor.15:22)** *“Mert ahogyan Ádámokban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek.”*

A KERESZT

Amikor Jézus Krisztust odaszegeztek egy fakeresztre, a gonosz ember azt gondolta, hogy egy olyan embert végeznek ki, aki csak zavaró tényező volt az életvitelükben. Nem fogták fel, hogy a kereszt már

a világ kezdetekor Isten tervében volt.

4

1. ISTEN MINDEN BÜNNEL ELBÁNT A KERESZTEN

Isten, minden ember bűnével elbánt a kereszten az Ő Fia szenvedésein és kereszthalála által. Jézus a világ minden embere helyett meghalt. Azáltal, hogy elfogadjuk azt, amit a kereszten elvégzett, választ kapunk minden szükségünkre.

a) Isten kijelenti az Ő erejét a Kereszten

(1Kor.1:18; és Róm.1:16) *“Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.”*

b) Isten kijelenti az Ő szeretetét a Kereszten

(Róm.5:8) *“Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt”*

c) Jézus a mi bűneinkért szenvedett a Kereszten

(Ézs.53:5-6) *“És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté.”*

d) Jézus felvette a mi betegségeinket és fájdalmainkat a Kereszten

(Ézs.53:4) *“Pedig betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!”*

2. EGY ÚJ KAPCSOLAT ISTENNEL A KERESZT ÁLTAL

A bűn az a nagy korlát, ami elválasztja az embert Istentől és lehetetlenné teszi Isten számára, hogy közösségben legyen az emberrel. **(Ézs.59:1-2)** *„Ímé nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az ő füle, hogy meg nem hallgathatna; Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orcáját ti előttetek, hogy meg nem hallgatott.”* Az Ő Fia kereszthalála által ez a korlát megsemmisült **(Róm.8:3)**, hogy megismerhessük Istent személyesen és megtapasztalhassuk az Ő szeretetét és jóságát az életünkben azáltal, hogy gyermekeivé válunk. **(1Jn.3:1)** A Kereszt által tehát:

a) Bűneink bocsánatát vesszük

(Ef.1:7; és Kol.2:13-14) *“A kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.”*

b) Isten szemében elfogadhatóakká válunk

(2 Kor.5:21) *“Mert azt, a ki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.”* Igazzá válni azt jelenti, hogy elfogadhatóvá válunk Isten szemében. Jézus által Isten, az Atya teljes mértékben be tud bennünket fogadni a Vele való közösségbe és az Ő országába. **(Ef. 1:6)**

(Róm.5:1) *„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,”*

c) Isten családjának a tagjai leszünk

(Jn.1:12-13) *“Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; A ki nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.”* **(1Jn.3:1)** *„Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.”* (2. Melléklet)

Egy szeretet-kapcsolatba lépünk egymással

A kereszten Jézus lerontott minden vallási, faji, társadalmi és kulturális korlátot, valamint az emberek

közötti ellenségeskedést. (Ef.2:13-16). Az Ő szeretetének a Szelleme egy testbe, a Gyülekezetbe szerkeszti bele mindazokat, akik hisznek Őbenne. (1Jn.3:14; 1Kor.12:13)

3. SZABADSÁG A KERESZT ÁLTAL

A kereszten Jézus rátaposott/összezúzta a kígyó, azaz Sátán fejét (=hatalmát és erejét), (ez előre meg lett mondva az 1Móz.3:15-ben), letört minden démoni megkötözöttséget és elbánt a bűn gonosz következményeivel. A Kereszt óriási győzelmet aratott nekünk!

a) Szabadulás Sátán uralma alól

A bűn miatt Sátán uralja az emberek életét. (Ef.2:1) Jézus legyőzte őt és minden gonosz erejét a Kereszten. (Kol.2:15) Az üdvösség szabadulást jelent az Ördög életünk feletti uralma alól:

(Kol.1:13-14) *“A ki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába; Kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata;”*

b) Szabadulás a bűn uralma alól

Jézus azért jött, hogy megszabadítson bennünket a bűn rabszolgaságából. (Jn. 8:34, 36) Az Ő vére eltörli az összes múltbeli bűnünket (Ézs.44:22), így nincs már immár semmi kárhoztatásunk és bűntudatunk (Róm.8:1). Ugyanakkor azért is törte meg a bűn hatalmát és erejét, hogy az többé ne uralkodhasson az életünkben: (Róm.6:14;17-18) *“Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.”* Ebbe bele tartoznak azok a bűnös szokások, amik az életünket uralták: (1Pét.1:18-19) *“Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén.”*

c) Szabadulás a betegségektől

(Mt. 8:17) *“Hogy beteljesedjék, a mit Éσαιás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket.”*

d) Szabadulás az átok alól

(Gal.3:13-14) *“Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ.”* Az átok-ba beletartozik a szegénység, a gyötrelem, mindenféle betegség és a bűn gonosz következménye is. Mindazok helyett Jézus áldást árasztott ki ránk!

e) Szabadulás az ítélet alól

Mivel a mi bűneinket megbocsátotta és eltörölte Jézus vére, tiszta lelkiismerettel élhetünk (Zsid.9:13; 10:2, 14) és az ítélettől való félelem nélkül: (Jn.5:24) *“Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.”*

f) Szabadulás az örök haláltól

(Róm.6:23) *“Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.”*

Ez egy örökkévaló és változhatatlan törvény, és ez a halál hármashalál: legelőször szellemi halál, aztán fizikális halál és legvégül örökkévaló halál. A Jézusban való hit által azonban szellemileg életre kelünk (Ef. 2:1, 4-6). A fizikális halált nem kerülhetjük el (hacsak nem megéljük Jézus visszajövetelét), viszont az biztos, hogy megmenekülünk az örökkévaló haláltól: (Ján.11:25-26) *“Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.”* (Róm. 6:23) *“az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban.”*

4. SZERETET ÉS IGAZSÁG A KERESZTNÉL

A Kereszt az a hely, ahol az Isten szeretete és Isten igazságos ítélete találkoznak.

Isten szereti és meg akarja menteni a bűnös embert, de az Ő igazságossága megkövetelte, hogy a bűnt teljes mértékben megítélje az Ő igazságosságával. Ezt nem tehette meg a bűnös emberben, mivel az ember természete bűnös, így az ember elpusztult volna az ítélet tüzeiben. De amikor a bűntelen Fiú felvette Magára az emberiség bűnét, Isten teljes ítélettel tudta sújtani a bűnt az Ő Fiában.

(2 Kor.5:21) „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.”

(Róm.8:3) “Mert a mi a törvénynek lehetetlen vala, mivelhogy erőtlen vala a test miatt, az Isten az ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhoztatá a bűnt a testben.”

(Róm.5:8) “Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.”

Isten teljes mértékben végzett az Ádámi fajjal, ezt abban láthatjuk meg, ahogyan elbánt a Fiával a Kereszten. Egy percig se gondoljuk, hogy Istennek van bármiféle dolga a bukott emberrel, illetve a bukott emberi természettel bennünk. Ő teljesen el akarja azt pusztítani, úgy, ahogy az Ádám testének hasonlatosságában megjelent Fiút. Amikor újjászületünk, Istennek rombolnia kell bennünk, hogy építhessen. Lerombolni az első Ádámit, amely megromlott a bűn miatt, és Felépíteni az utolsó Ádámit (Jézusit), amely Isten eredeti elképzelése szerinti új emberi faj. Ezért dúl gyakran olyan elviselhetetlen harc bennünk, mert jólehet az újjászületés által új természetet kaptunk, de tagjainkban még ott vitézkednek a bukott természet erői, melyek az új természet ellen hadakozik.

(Gal.5:17) „Mert a test a szellem ellen törekszik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.”

5. A KERESZT A TÖRTÉNELEM KÖZPONTJA

Jézus Krisztus keresztje az emberiség földi létének középpontja. Mielőtt Isten megteremtette volna az embert, már eltervezte a Fia számára, hogy feláldozza magát a mi bűneinkért. **(Jel.13:8** “*a Bárány, a ki megöletett, e világ alapítása óta.*”) És amikor Ádám és Éva bűnbe estek, Isten azonnal kihirdette a Megváltó eljövételét, aki majd “*rátapos*” a kígyó fejére. **(1Móz.3:15)**

Attól a naptól fogva az emberek hittel várokoztak Isten ígéretének beteljesedésére, hogy megmeneküljenek. Az Ószövetség minden egyes áldozata a Keresztre mutatott és Jézus végső áldozatára.

A Kereszt a történelem középpontja és fordulópontja. A világ csak amiatt létezik még, amit Jézus tett a kereszten, egy nap pedig teljes mértékben megváltást nyer és újjá lesz!

(Kol.1:19-20) „Mert tetszett az Atyának, hogy Ő benne lakozzék az egész teljesség; És hogy Ő általa békéltessen meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Ő általa mindent, ami csak van, akár a földön, akár a mennyekben.”

(2Pét.3:13) „De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik.”

Ha ma visszatekintünk és hiszünk abban, amit Jézus értünk tett a Kereszten, bűnbocsánatot és új életet kapunk.

Megtanulandó Igeversek: 1Pét.2:24, Róm. 5:12

